

1. Kdo o - chra - ny Nej - vyš - ší - ho
 ten v stí - nu vše - mo - hou - cí - ho
 v skry - ši je - ho u - ží - vá,
 bez - peč - ně od - po - čí - vá.
 Pro - to i já ří - kám Pá - nu v kaž - dý čas
 s do - věr - no - stí: Tys hra - dem mým, tys
 mou schránou, já na to - bě mám do - sti.

2. On mě z osidla lživého / lidských ošemetností /
 i z pokušení každého / vytrhne svou mocností. / Nadto mě
 jistě chce ukrýt / pod brky křídla svého, / jak pavězu vždy
 budu mít / pravdu všech slibů jeho.

3. Proto přístrachu nočního / nebudu se už lekat / a ve
 dne létajícího / šípu se už obávat, / ni jaké morové rány /
 nečekaně hubící, / ni zhouby na všechny strany / žádného
 nešetřící.

4. Kdybych po boku svém tisíc / náhle viděl poklesnout, /
 po pravici své stokrát víc, / mne nemá to zasáhnout: / A tu já,
 cele zachován, / očima svýma spatřím, / jakou může odplatu
 Pán / dávat bezbožným a zlým.

5. Poněvadž Boha samého, / mé věrné útočiště, / zvolils za
 ochránce svého / vždycky na každém místě, / nestihne tebe
 nic zlého, / ani se nepřiblíží / pád žádný ke stánku tvému /
 a nic ti neublíží.

6. On andělům přikáže svým, / aby tě ostříhali / a chránili
 před pádem zlým, / na rukou nosívali. / Ty lva i hada
 pošlapeš. / „Já, Bůh, tě vždy vyslyším, / vysvobodím ze
 soužení, / oslavím a vyvýším.“

T: Jiří Strejc / Písně duchovní evanjelistské, 1615 /
 Slavie Radechovská, Evangelický zpěvník, 1979 / 2018
 M: Pseaumes octante trois de David, 1551